

Raketafdelingen den 20. maj 2012

Til: Pia Kjærsgaard, DF

Vedr.: Åbning af Middelgrundsfortet

I 2002 satte regeringen Nyrup Middelgrundsfortet til salg til privat side, for at spare den million det kostede årligt at holde fortet bevogtet og forsynet med lys, varme og ferskvand m.m.

Foreningen Middelgrundsfortet, som bestod af frivillige hvoraf mange, inklusiv undertegnede, havde forrettet militærtjeneste på fortet, havde siden 1996 holdt fortet åbent for offentligheden, så almindelige danskere kunne få en spændende dag og måske også nat derude, med mad og drikke, rundvisning og små arrangementer, til en pris som alle kunne klare.

Det blev en dunderende succes! Glade gæster, voksne og børn, myldrede rundt på fortet, og vendte hjem med nogle pragtfulde oplevelser i rygsækken. Det blev et meget eftertragtet udflugtsmål for den jævne danske familie.

Grundet fejludleveringer fra den daværende formand, kunne foreningen dog ikke tjene så mange penge hjem, at staten slet ingen udgifter havde på driften af fortet.

Bestyrelserne blev jævnlige skiftet ud, nogle gik og andre kom til. Brodne kar i disse skiftende bestyrelser formåede dog ved hvert opbrud, at "tilvende sig" så stor en andel af overskuddet, at der reelt ikke var noget tilbage til staten når disse mennesker, grundet "tidnød", forlod formandsposten for at kaste sig over andre mere givtige "gnavebæn". Den nye bestyrelse overtog derfor en tom bankkonto. Der var flere af disse typer i de skiftende bestyrelser, og det var desværre ikke muligt at bevise hvem der havde forgrebet sig på overskuddet, selv om alle som regel vidste hvem det var. Nyrup-regeringen satsede derfor på, at et salg til privat side ville løse problemet.

Vi protesterede vildt og energisk, vi havde bitre erfaringer med hvad PR. og pengeglade folk kan ødelægge hvis de ikke brænder for sagen, og vi vidste at vores tid derude ville være slut. Fortet blev solgt for cirka 5 millioner! Langt under hvad en villa på den "forkerte" side af Strandvejen ville koste, og her fik man en ø på størrelse med Kongens Nytorv og med sundudsigt fra 25 meters højde hele horisonten rundt, en pragtfuld natur og et spændende fugleliv!

Jeg skrev brev til ministre i flere politiske partier, idet jeg fandt det uanstændigt at sælge arvesølvet til privat side, og da slet ikke for den latterlige sum af 5 millioner.

At det alligevel blev solgt for sølle 5 millioner, tangerer en skandale. Der findes ikke noget i verden der ligner Middelgrundsfortet. Det er et helt unikt byggeri, og var banebrydende på mange punkter da det stod færdigt i 1894. Folk kom fra hele verden for at se det.

En amerikansk præsident har besøgt det, og blev så begejstret at han stak af fra sine bodyguards og gik på opdagelse på egen hånd. Han ville købe det på stedet hvis han kunne få det slæbt det med til USA! Det siger bare lidt om hvad atmosfæren på det unikke fort gør ved folk.

Den slags arvesølv sælger man ikke bare for 5 millioner, og glemmer alt om det efter salget!

Fortet blev købt af en kendt københavnsk ejendomshandler, som godt nok postede en del penge i det, men som også lavede et koncept som lå milevidt fra det aftalte, måske ikke ganske uventet, idet han selvfølgelig skulle have tjent disse udgifter ind igen. Kundegrundlaget til store dyre udflugter var imidlertid ikke stort nok, og især finanskrisen i 2008, gjorde danskerne sparsommelige.

Kravet fra regeringen var dog helt klart, at der skal være adgang til fortet for den jævne danske familie, dvs. adgang for voksne og børn til at se sig om, og mulighed for at få lidt at spise og drikke til en pris som den jævne danske familie kan overkomme.

Sådan så den nye ejer dog ikke på sagen. Der skulle meget hurtigt tjenes mange penge!

Han satsede derfor på luksus i topklasse, og stor fortjeneste. Besøg på fortet krævede altid spising af en art, men det var ikke pølser, sandwiches, biksemad, hakkebøf med bløde løg og anden god og billig mad der stod på menuen.

Nej, det var italienske og franske specialiteter, f.eks. ting på størrelse med en valnød, garneret med en lille kvist af ukendt herkomst, og overhældt med en teskefuld smagsløs sauce af en art, serveret på en tallerken på størrelse med et kagefad!

Med 3 retter og diverse vine, slap man sjældent af med under 6-700 kroner pr. couvert!

Det er der ikke ret mange familier med et par sultne unger der står model til, så disse mennesker havde ganske enkelt ikke adgang til øen, hvis økonomien ikke rakte til den kulinariske oplevelse.

Ikke så sært at det endte med at kundekredsen hovedsagelig bestod af store firmaer, "kendisser" og rige folk som skulle giftes, eller andre som havde noget specielt at fejre, og ikke havde "ondt i økonomien".

Gæster med tegnebogen i orden kom der kun enkelte gange, så var nyhedens interesse dampet af. Resultatet var, ikke uventet, at omsætningen dalede katastrofalt.

Det samlede kundegrundlag skrumpede så alvorligt ind, at indtægterne ikke stod mål med udgifterne. Uden det kundegrundlag som han var forpligtet til at opfylde, nemlig den almindelige jævne danske familie, gik det støt ned ad bakke, indtil den uundgåelige dag måtte komme.

For et års tid siden blev ejeren erklæret konkurs. Han har værdier i mange dyre ejendomme, men kontanter kniber det gevaldigt med, så han satte nogle af de både han besejlede fortet med til salg, og kort tid efter også selve fortet. Pris: 75 millioner for det unikke og smukke fort!

Han gav 5 millioner for det i Nyrups tid, og sætter det til salg for 75 millioner.

Det kommer væsentlig nærmere fortets reelle værdi end de 5 millioner han i sin tid gav for det.

I vores øjne ligner det således en rigtig dårlig handel staten gjorde dengang!

Kun få som har været involveret i det, har sat sig ind i hvor store værdier der reelt er tale om.

Han får næppe 75 millioner for det, men når en dygtig og erfaren ejendomshandler, som ejer masser af dyre ejendomme i byen, sætter en pris på 75 millioner, så regner han med at prisen vil ligge i den høje ende, måske 50 – 60 – 70 millioner, så sætter han prisen så højt, at han kan "fire lidt af" på prisen. Det er ganske almindelig forhandlingsteknik.

Han har lavet nogle forbedringer derude, en hel del endda, og det er nydeligt arbejde som tager hensyn til fortets historie, men prisen for disse forbedringer ligger givetvis langt under 75 millioner.

Fortet er lukket nu. Der er generelt ingen aktiviteter derude. Det siges at større selskaber kan holde arrangementer derude, hvis de er villige til at betale de dyre priser, og de kan mønstre et vist minimumsantal, så kravet om at fortet skulle holdes åben for offentligheden, kan i høj grad siges IKKE at være overholdt.

Vi ved ikke engang om der er nogen adgangskontrol derude. Hvis ikke, så varer det ikke længe før diverse skrothandlere stjæler alt af værdi derude, som det gik for Flakfortet i sin tid. Her var alt smadret med store muckerter, alt brækket i stykker, alle kabler og ledninger revet ned, alle messingarmaturer fjernet. Alt var ødelagt.

Det har, trods gentagne forsøg, ikke være muligt at få ejeren i tale. Han er som sunket i jorden.

Vores forening, Raketafdelingen, som er en underafdeling under landets næstældste soldaterforening, Kystartilleriforeningen (KAF), består hovedsagelig af medlemmer som gjorde militærtjeneste derude, og som i årene 1995 – 2002, på frivillig basis varetog adgangskontrol, bevogtning, rundvisninger, vedligehold, reparationer, salg af drikkevarer og hvad der ellers skulle gøres for at gæsterne fik en god dag.

Det gjorde vi med stor succes indtil fortet blev solgt. På de gode somre havde vi over 28.000 besøgende om året. Det er da en del, og det siger noget om stedets popularitet blandt danskerne, den nye ejer var glad for dette, idet vi havde skabt en kundekreds, Goodwill og PR, med vores kendskab til fortet og dets historie, og gennem mange år lagt en stor frivillig og ulønnet arbejdsindsats i at bringe fortet i en stand så vi kunne modtage gæster, men en dag brød den nye ejer med os. Han ville noget andet, og han ville selv. Det har han, som ejer af fortet, også krav på, ingen tvivl om det, men det var tydeligvis en forkert beslutning, for nu er festen slut.

På hjemmesiden www.fortet.dk fremgår det at alle aktiviteter er forlagt til Trekronefortet, og at der tilsyneladende ikke er aktiviteter på Middelgrundsfortet. Tidligere var denne hjemmeside fyldt med tilbud på oplevelser på det stolte gamle søfort, så folk kunne booke sig ind herfra. Nu er der intet.

Men vi er her dog endnu, vi brænder stadig for det og savner "vores" elskede grønne ø i det blå Øresund. Foreningen mangler noget at rive i, noget at være fælles om, og intet kunne være bedre end at få mulighed for at "puste liv" i Middelgrundsfortet igen. Det var det der i sin tid skabte Raketafdelingen som hurtigt voksede fra 10-12 medlemmer til lidt over 70, hvoraf nogle desværre faldt fra, da vi mistede engagementet på fortet og der ikke var brug for deres indsats mere.

Hvilke muligheder der findes, kan vi, da vi jo ikke er politikere eller jurister, ikke overskue. Der er givetvis en lovgivning omkring den slags ting. Det fremgår dog klart at ejeren ikke kan leve op til betingelserne mht. adgang for landets borgere, rige såvel som fattige, betingelser som den daværende regering havde forlangt opfyldt ved salg af fortet, og det bør man ikke sidde overhørig.

Det fremgår også helt klart, at hvis sådan et sted ikke vedligeholdes løbende, vil det meget hurtigt gro til og få diverse fugtskader. Det så vi tydeligt da vi i sin tid kom derud efter det havde ligget ubenyttet hen i en periode. Søværnet havde et par konstabler derude som adgangskontrol, men de fordrev tiden med at se videofilm, og beskæftigede sig ikke med vedligehold.

De varetog vagtjeneste, intet andet. Følgelig var fortets tilstand også meget slem da vi kom derud. Det tog år med frivillig ulønnet arbejdskraft at rette op på det, men vi gjorde det, og det var sliddet værd, for belønningen var at vi har givet flere hundrede tusinde danskere, voksne og børn, rige såvel som fattige, nogle uforglemmelige oplevelser derude, og det er vi stolte af.

Som nævnt ved vi ikke om der er nogen derude som holder fremmede væk, men hvis der ikke er, så står fortet ikke til at redde, hvis man ikke gør noget rimelig hurtigt.

Måske kan myndighederne finde ejeren, kontakte ham, minde ham om hans forpligtelser, og fortælle ham at vi er interesseret i et samarbejde i stil med det vi tidligere har haft.

Han kender os og ved at vi ikke er bange for at tage hænderne op af lommerne.